

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 101. Quandonam liceat Sacerdoti, dare laico partem majoris suæ hostiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42545

*species extrahi. Azor, Suar. Quarti, Pasq. q. 315.
n. 7. volunt bestiam cum speciebus comburi.
Puto permitti posse, ut species in stomacho be-
stie consumantur, maximè si esset magnum ani-
mal, quod non facile posset occidi vel comburi,
sive enim absumentur per ignem, sive per calo-
rem stomachi animalis, non videtur esse major
irreverentia.*

506. Q. 99. *Quid addendum sit circa indignum vel
notum peccatorem, qui Communionem petet. R. Vi-
deri debent dicta à n. 137. & speciatim n. 159.
dictum est hostiam non consecratam dari non
posse alicui, nequidem ad vitandum scandalum:
attamen n. 160. dixi talem posse tacite præteriri.
Denique an & quando illi, qui fuit publicè pec-
cator, possit publicè vel privatim dari Eucha-
ristia, dictum est à n. 141.*

507. Q. 100. *Quid addendum sit circa ministracionem
Eucharisticæ pro ægris. R. De hoc dicetur à n. 604,
quando de Visticō. Duxi autem n. 136. Paro-
chum teneri Communionem deferre ad ægrum,
si petat, etiam extra periculum mortis. Et de
obligatione ac modo dandi Communionem pe-
tiferis, dixi à n. 484.*

508. Q. 101. *Quandonam liceat Sacerdoti dare laico
partem majoris suæ hostiæ. R. Quando est rationa-
bilis causa. Putant quidem Graffis, Zanard.
Zambran. non licere hoc extra necessitatem, sed
meliùs contradicunt S. Anton. Sylv. Sa, Angel. J.
Sanch Bonas. Barb Marchant. Possep. Diana, Dicast.
d. 11. à n. 111. Aversa q. 10. f. 5. §. Tertio. Tamb.
de Comm. c. 6. §. 6. Gob. t. 3. n. 86. & t. 4. n. 410.
Verj. t. 3. a. 12. quia Christus ipse hec fecit, nec
jam prohibitum est, neque uilla etiam est in hoc
irre-*

irreverentia aut indecentia : consuetudo autem contraria, seu non usus non obligat sub peccato, sed inde est, quod ordinariè habentur etiam minores hostie, quæ si non sufficiente numero communicandorum, etiam dividi possunt in plures particules, quarum singulæ dentur singulis. Rationabiles vero causas esse dicunt Authores citati, si quis habeat magnam devotionem ad communicandum, neque ipsi commodum sit exspectare ; si persona gravis aut nobilis velit tunc communicare, ut postea mature se expedit id negotia ; si famuli non facilè possint sine officiorum dispendio exspectare ; si Sacerdos debet diu exspectare, ut ante oblationem afferretur parva hostie &c.

Q. 102. An laicus in Ecclesia Latina sumere possit species vini consecrati. Rz. Posse pro extraordinariis casibus, uti jam declarabitur.

§. 1. Quamvis aliqui dixerint, si Sacerdos ante sumptum sacrum Calicem deficeret, & deesset illius Sacerdos, qui Missam completeret, laicum non posse sumere species vini, sed potius permittendum, ut in acetum convertantur. Item, quamvis alii apud Suar. d. 71. s. 3. dicant, si species vini in terram decidant, nec tum licere laico lambere, sed debere permittere, ut siccantur, tumque radendum locum, & partes abrasas esse in sacram piscinam mittendas : Tamen merito contradicunt in utroque Suar. Vasq. Con. Fagund. Dian. Lugo in Resp. mor. l. 1. d. 10. n. 3. Escob. l. 20. n. 463. Dicast. d. 10. n. 228. Leand. n. 410. Gob. t. 4. n. 27., quia si laicus sumat, plus consulitur reverentiae, ob quam sumptio Calicis solo iure ecclesiastico prohibetur laicis : Hinc etiam licitum